

Власенко Ігор Миколайович

Міжрегіональна академія управління персоналом,

аспірант кафедри публічного адміністрування

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ РІВНЯ НАСТАННЯ РИЗИКІВ У БУДІВНИЦТВІ, В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД РЕГІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТЕРИТОРІЇ

Розвиток ефективних інститутів державної влади в Україні, практично, неможливий без глибокого наукового обґрунтування та практичного застосування нових моделей формування публічної політики управління ризиками у виробничих процесах та суспільних відносинах будівельної галузі, що концентруються у сфері діяльності державних інституцій, публічних та приватних осіб [1]. Будівельні об'єкти піддаються різним ризикам, на всіх етапах життєвого циклу проекту, тому організаційно-правовий механізм державного управління ризиками має передбачати шляхи та засоби уникнення бюрократичної неефективності будівельного процесу на кожній його стадії, забезпечуючи при цьому мотивацію для працівників, як низького, так і високого рівнів

Використовуючи досвід управління ризиками у будівництві під час децентралізації, ми дійшли висновку, що жорсткі та застарілі централізовані методи управління, такі як «командування та контроль», починають змінюватися на гнучкіші методи в роботі, що пов'язані із покращенням організаційних процедур будівництва, меншими витратами на обробку і обмін інформацією та знаннями. Державне управління ризиками у будівництві під час децентралізації потребує «нової ментальності управління проектами», що пояснюється існуванням відносної автономії працівників та менеджерів будівельних проектів на місцях, легшим доступом до ресурсів будівництва,

зменшенням ризиків та невизначеностей, посиленням організаційних та глобальних мереж комунікації [2, с. 7661]. Тобто, управління будівельними ризиками під час децентралізації має свої специфічні особливості, адже, якщо дати частину повноважень на місця та органи місцевої влади самі все вирішуватимуть, не забезпечивши, при цьому, чіткого державного механізму контролю управління ризиками у будівництві, це призведе до хаосу.

Таким чином, кожен регіон має свої пріоритети в управлінні ризиками будівництва і вони можуть суперечити не тільки інтересам інших регіонів, але і державній політиці. Це може призвести навіть до банкрутства територій, коли кожен регіон відстоюватиме свої інтереси щодо управління ризиками та запроваджуватиме власну систему саморегулювання містобудівної діяльності в регіоні.

У сучасному світі, так багато інформації, що чиновник у центральному апараті не зможе все контролювати і приймати зважені рішення самостійно. Тому частковим рішенням цього і є децентралізація, що передбачає передачу частини повноважень місцевим органам влади. Для цього, потрібно розробити чітку процедуру, порядок того, як ці повноваження передаватимуться та реалізовуватимуться, з метою підвищення функціональної та економічної самостійностей місцевих органів влади щодо організаційно-правового механізму управління ризиками у будівництві. При цьому, місцеві органи державної влади повинні створювати умови для мінімізації ризиків у будівництві, з метою розвитку галузі, забезпечуючи зменшення розмірів можливого збитку, або ймовірності настання несприятливих подій. У цьому напрямку, місцевим органам влади необхідно, в першу чергу, здійснювати попереджувальні заходи, що під ними пропонується розуміти: різні способи підвищення безпеки будинків і споруд; установку систем контролю й моніторингу їх технічного стану, протипожежних пристроїв; проведення навчання персоналу щодо поведінки в екстремальних ситуаціях і т. д. [3, с. 29].

Будівельні проекти можуть мати абсолютно різні характеристики ризику, в різних регіонах країни. Важко оцінити ці ризики та встановити взаємозв'язок між ними, більше того, це практично неможливо для більшості будівельних проектів, особливо, коли відсутні необхідні обсяги інформації та часу. У даному випадку, надзвичайно важливим стає визначення та контроль факторів виникнення ризику, на регіональному рівні, і розробка дієвої методики аналізу ймовірності їх настання з оцінкою можливого впливу на них.

Нині процес наукового дослідження та вивчення рівня настання ризиків у будівництві, в залежності від регіональних особливостей території, залишається білою плямою у плануванні діяльності органів місцевої влади. Мова йде про формування практики державного управління ризиками, що зазнають змін, у будівництві внаслідок децентралізації влади, як результат проведення ряду маркетингових досліджень, як всередині галузі, так і на зовнішньому ринку. Для цього, суб'єкт управління ризиками - орган місцевої влади може бути представлений вже не в цілому, а диференційовано, тобто як сукупність районних, обласних органів державної влади, між якими розподілені різні види державної діяльності.

Список використаної літератури:

1. Наукова школа управління ризиками при будівництві та експлуатації об'єктів нерухомості [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://iceg.com.ua/pro-gildiyyu/naukova-shkola/>
2. Rasim Navas. Decentralized Risk Management in Construction Industries in Kerala // Navas Rasim, Stiffin Benny // International Journal of Innovative Research in Science, Engineering and Technology. - 2017. - № 6. - P 7665.
3. Брусенцова Я. «Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері містобудування» // Я. Брусенцова. -Харків. : Фактор, 2016. -72 с.